

gernes størrelse, at de militære arealer på Vognmandsmarken og i Ryvangen vil blive generet af støj og rystelser fra de jernbaner, som omgiver og gennemskærer arealerne, og vil være vanskeligt tilgængelige på grund af jernbanerne, og at der med de nævnte arealer ikke vil være sikret universitetet udvidelsesmuligheder på langt sigt, ligesom mulighederne for at skabe et uddannelsescenter, der også omfatter andre uddannelser end de traditionelle universitetsuddannelser, ikke vil være til stede. Universitetet ønsker dog, at det nærmest Nørre Fælled liggende område mellem Jagtvejen, Tagensvej, Haraldsgade og Vermundsgade på 153.500 m² grundareal udlægges som reserveareal for de læge- og naturvidenskabelige institutter ved Rigshospitalet og på Nørre Fælled.

Den øvrige udbygning foreslår universitetet gennemført på et ca. 500 ha stort areal dels på en kommende inddæmning af *Kalveboderne* dels på den overfor liggende del af *Vestamager*, der i vinderprojektet i arkitektkonkurrencen om Vestamagers bebyggelse foreslås udlagt til offentlige formål. En væsentlig del af det omhandlede areal er placeret i Tårnby kommune.

En sådan placering vil give muligheder for at opbygge centre for de faggrupper, der først skal udflyttes, og som forventes at ville ekspandere kraftigt, nemlig de humanistiske, de samfundsvidenskabelige og de matematisk-fysiske fag. Hertil kommer, at en samling af hele universitetet og udbygning af et egentligt uddannelsescenter på arealet vil være mulig på længere sigt.

Endvidere vil universitetet blive placeret i et nyt byudviklingsområde, hvor mulighederne for en tilpasning af bolig- og kollegiebebyggelse er til stede.

Universitetet lægger endelig vægt på arealets centrale placering i forhold til Københavns centrum, lufthavnen på Saltholm, Sverigesforbindelsen og Vestmotorvejen, og finder, at etablering af overordnede veje til og byggemodning af arealet vil kunne gennemføres relativt hurtigt og inden for rimelige økonomiske rammer.

Behovet for universitetskapacitet øst for Store Bælt.

Ved bedømmelsen af Københavns universitets udbygningsproblemer spiller udviklingen i studentertallet en væsentlig rolle. I Planlægningsrådets „*Skitse for udbygningen af de højere uddannelser i tiden indtil 1980*“ (juni 1967) er der opstillet prognoser, der viser, at Københavns universitet vil have ca. 25.300 studerende i 1975 og ca. 29.000 studerende i 1980 under forudsætning af, at ca. 60 pct. af de

universitetsstuderende vil befinde sig øst for Store Bælt.

Efter udarbejdelsen af „*Skitse for udbygningen af de højere uddannelser i tiden indtil 1980*“ er der imidlertid fremkommet nye kortsigtede prognoser udarbejdet af undervisningsministeriets økonomisk-statistiske konsulent, og ifølge disse prognoser vil Københavns universitet, der i 1968-69 har ca. 20.000 studerende, have knap 32.000 studerende i 1975, hvilket svarer til en årlig stigning på ca. 2.000 studerende.

Denne uoverensstemmelse mellem de af Planlægningsrådet og af undervisningsministeriets økonomisk-statistiske konsulent opstillede prognoser skyldes, at man ikke har anvendt de samme beregningsmetoder, selv om man i begge tilfælde tager sit udgangspunkt i den forventede udvikling i elevtallet i gymnasiet, jfr. bemærkninger til lovforslaget om universiteternes udbygning (F.T. 2. samling 1967-68, Tillæg A, sp. 2221-22).

Undervisningsministeriet finder den af den økonomisk-statistiske konsulent beskrevne udvikling sandsynlig, og fortsætter væksten i antallet af universitetsstuderende øst for Store Bælt med ca. 2.000 om året også efter 1975, må det forudses, at Københavns universitet i 1970 vil have ca. 40.000 studerende, medmindre der ud over den igangværende og planlagte udbygning af universiteterne i Odense og Århus træffes omfattende foranstaltninger til aflastning af Københavns universitet.

Over for udsigten til, at Københavns universitet i 1980 kan have ca. 40.000 studerende, står det forhold, at universitetet i dag kun råder over lokaler og anlæg, som svarer til en kapacitet på mindre end 10.000 studerende, hvis disse studerende og deres lærere skulle have tidssvarende undervisnings- og forskningsforhold. Regeringen må derfor lægge afgørende vægt på, at man når frem til en løsning af universitetsproblemerne øst for Store Bælt, som både kan sikre en hurtig iværksættelse af Københavns universitets udbygning og en hurtig udbygning af et nyt universitet øst for Store Bælt, idet man af administrative, organisatoriske og miljømæssige grunde ikke anser det for ønskeligt at skabe et stort universitet med 40.000 studerende.

Regeringen anser det derfor for nødvendigt, at Københavns universitets kapacitet på længere sigt fastsættes til 20-25.000 studerende, og at der omgående tages skridt til etablering af det andet universitet (center for højere uddannelse og forskning) på Sjælland.